TREDJE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET
”Förlorad och återfunnen”

Var han modig eller dumdristig, den ”förlorade sonen” som söndagens bibelberättelse (Luk 15:11-32) handlar om?
Var det modigt eller dumdristigt att begära att få ut arvet i förskott? Var det modigt eller dumdristigt att lämna familjen för att upptäcka det som fanns utanför hemmets trygga väggar? Var det modigt eller dumdristigt att använda arvet på det som var mer begär än behov? Var det modigt eller dumdristigt att bege sig hemåt igen när pengarna var slut och det inte fanns några möjligheter till att få det som behövdes för att fortsätta leva?
Mod och dumdristighet kan ligga ganska nära varandra, i det korta perspektivet.
Den förlorade sonen eller sonen som förlorat fadern, gjorde samma upptäckt som vi också kan göra: dumdristighet leder bort, mod leder hem!
Även om sonen gjort en hel del mindre genomtänkta val så visste han vart han skulle ta vägen när det verkade som om allt var kört. Även om han såg det som den allra sista utvägen att vända tillbaka hem så vågade han göra det, om också med skam. Han kom hem med nedböjt huvud. Han erkände att han syndat, gjort det som var fel. Men han skämdes också då han tror att han inte längre är värd att kallas son. Synden handlade om det han gjort. Det kunde fadern förlåta honom för. Skammen handlade om det han upplevde att han var – förlorad, skammen måste han själv bearbeta.
Fadern hade en annan syn på det som skedde. Antagligen hade han sörjt över att sonen gett sig iväg hemifrån, antagligen var han besviken över sonens handlande. Men glädjen över att sonen kom hem igen överskuggade allt annat. Där stod han med öppna armar för att ta emot honom.
Eftersom detta är en liknelse som Jesus berättade så är det Gud som är Fadern som låter sina barn, du och jag, göra de val vi vill, men som också längtar efter att vi ska ha modet att vända hem igen, även om vi gjort en del dumdristiga val. Han står med öppna famnen för att välkomna oss när vi närmar oss honom.
Känner du inte igen dig i berättelsen så kom ihåg att det också fanns en son som stannat kvar hemma. Våra liv och våra val ser olika ut.

0-0-0-